

Όσιος Σεραφείμ

Παρασκευή, 21 Μαρτίου 2025

[Περισσότερες πληροφορίες πατήστε εδώ...](#)

Βιογραφία

21 Μαρτίου ...

Όσιος Σεραφείμ ...

Ο Όσιος Σεραφείμ , κατά κόσμο Βασίλειος Νικολάεβιτς Μουραβιέφ , γεννήθηκε το 1865 μ.Χ. , στο χωριό Βαχρομέεβο της επαρχίας Αρεφίνσκαγια , περιφέρειας της πόλεως Γιαροσλάβλ ...

Οι γονείς Του Νικολάι Ιβάνοβιτς και Χιονία Ολύμπιεβνα Μουραβιέφ ,

ήταν Θεοσεβούμενοι και Φιλόθεοι άνθρωποι ...

Το 1866 μ.Χ. Βαπτίσθηκε , έλαβε το όνομα Βασίλειος προς τιμήν Του Οσίου Βασιλείου του Νέου , από μικρό παιδί Διδασκόταν μαθήματα Αρετής ,

παρουσίαζε τα χαρακτηριστικά μιας Χριστιανικής ψυχής , τα οποία αποκαλύφθηκαν πλήρως στα χρόνια της ωριμότητας Του ...

Ο Φιλάνθρωπος Θεός Του πρόσφερε την εξυπνάδα ,

τον ασυνήθιστο ζήλο , την προθυμία , την υπομονή και την επιμονή στην επίτευξη των στόχων Του , καθώς και την εξαιρετική μνήμη του ...

Μόνος Του έμαθε γραμματική , στην συνέχεια τις αρχές της μαθηματικής Επιστήμης , τα πρώτα Του βιβλία ήταν το Ευαγγέλιο και το ψαλτήρι ,

στον Βασίλειο άρεσε πολύ η μελέτη Εκκλησιαστικών και Θεολογικών βιβλίων ...

Συγκεκριμένα αυτών που είχαν σχέση με τον Βίο Των Αγίων ,

Οι Άγιοι , όπως Ο Παύλος Ο Θηβαίος , Οι μεγάλοι Ασκητές Αντώνιος , Μακάριος και Παχώμιος ,
Μαρία η Αιγύπτια ,

καλλιεργούσαν εντός του ρίγος Σεβασμού και Πνευματικής Χαράς ...

Στα βάθη της Αγνής εφηβικής ψυχής Του , γεννήθηκε η σκέψη της Μοναχικής Αγγελικής Μορφής
,

Ο Πανάγαθος Κύριος στην καρδιά Του Βασιλείου έβαλε από μικρή ηλικία , τους σπόρους του
ήθους και της Αγιότητας ...

Οι σπόροι αυτοί έπεσαν σε γόνιμο έδαφος , η τάση Του Βασιλείου προς τον Μοναχισμό γίνεται πιο
έντονη , δέκα τεσσάρων ετών επισκέφθηκε την Λαύρα Του Αγίου Αλεξάνδρου Νέφσκυϊ ,

ζήτησε συνάντηση με τον Ηγούμενο , στην Λαύρα βρίσκονταν Γέροντες γνωστοί σε όλη την Ρωσία
...

Γονατιστός με δάκρυα στα μάτια , διηγήθηκε την μεγάλη Του Επιθυμία , άκουσε από τον Γέροντα
μια συμβουλή , η οποία αποδείχθηκε Προφητική , να παραμείνει στον κόσμο ,

να ασχοληθεί με καλές και δεκτές από Τον Θεό πράξεις , να δημιουργήσει καλή και Ευσεβή
οικογένεια ...

Να δώσει σωστή ανατροφή στα παιδιά Του και μαζί με την σύζυγο του όλη την υπόλοιπη ζωή τους
να την Αφιερώσουν στον Μοναχισμό , ο Γέροντας Του είπε , Βασίλειε σε περιμένει ένας δύσκολος
δρόμος με πολύ θλίψη ,

Ακολούθησε Τον μπροστά στον Θεό και στην συνείδηση σου , θα φθάσει η στιγμή που Ο Θεός θα
σε Ανταμείψει ...

Έτσι Παρουσιάστηκε στον Βασίλειο η Βούληση Του Θεού , όλο το υπόλοιπο του Βίου Του
αποτελούσε μια προετοιμασία για την Μοναστική ζωή ,

ήταν ένα κατόρθωμα υπακοής που κράτησε περισσότερο από σαράντα χρόνια ...

Τις ελεύθερες ώρες Του τις περνούσε στον Ναό , όπου Προσευχόταν η μελετούσε , Ο Βασίλειος
έγινε Πνευματικό παιδί του Γέροντα Βαρνάβα ,

με την Ευλογία του προσπαθούσε συνέχεια να ασκείται στην Προσευχή , να έχει καθαρή την σκέψη
Του και να αντιστέκεται στους πειρασμούς ...

Έφθασε η στιγμή να διαλέξει την σύντροφο της ζωής Του , το 1890 μ.Χ. με την Ευχή του
Πνευματικού του νυμφεύεται την Όλγα Ιβάνοβνα Ναϊντένοβα ,

το 1895 μ.Χ. γεννήθηκε ο υιός τους , ο Νικόλαος και μετά η κόρη τους η Όλγα ...

Το κορίτσι πέθανε σε πολύ μικρή ηλικία , μετά τον θάνατο της ύστερα από κοινή συμφωνία και με την Ευλογία του Γέροντα Βαρνάβα , οι σύζυγοι Μουραβιέφ συνεχίζουν την κοινή τους ζωή ως Αδέλφια ,

οι Προσευχές του Πνευματικού τους πατέρα , τους βοήθησαν να κρατηθούν στέρεοι στην απόφαση τους ...

Η οικογένεια των Μουραβιέφ , μετά από κάθε Θεία Λειτουργία σε μεγάλη Εορτή και Πανήγυρη , προσέφερε φαγητό σε πτωχούς ανθρώπους , μετά το Πάτερ υμών Ο Βασίλειος τους μιλούσε για την σημασία της Εορτής

και για τον Βίο Του Αγίου που Εόρταζαν , τους ευχαριστούσε που επισκέφθηκαν το σπίτι Του ...

Όταν τελείωνε το γεύμα προσέφερε στους καλεσμένους Του δώρα , χρήματα και τους καλούσε στην επόμενη Εορτή , ως Πιστός Μαθητής του Γέροντος Βαρνάβα έλεγε ,

το κακό πρέπει να σκεπασθεί μόνο με την Αγάπη , όσο πιο χαμηλή είναι η θέση σου τόσο πιο πολύτιμος είσαι για μένα ...

Μόνο Ο Θεός γνωρίζει πόσοι πτωχοί και ασθενείς Μνημόνευαν στην Προσευχή τους εξ όλης της καρδιάς τους ,

τα ονόματα Βασίλειος και Όλγα , ζητώντας υγεία και σωτηρία για τους Ευεργέτες τους ...

Ο Βασίλειος Βοηθούσε Ναούς και Μονές , ως Εύσπλαχνος Σαμαρείτης πρόσφερε Δωρεές για την συντήρηση των γηροκομείων ,

το μεγαλύτερο εκ των οποίων βρισκόταν στη Διεθνή Λεωφόρο Μοσκόβσκι του Μοναστηριού Νοβοντέβτσι ...

Οι Αγαπημένοι σύζυγοι επισκέπτονταν τα γηροκομεία , προσφέροντας παρηγοριά και την ζεστασιά τους στους αδύναμους και μόνους ,

έπαιρναν σπίτι τους ασθενείς από τα Κρατικά Νοσοκομεία , οι άρρωστοι ανάρρωναν καλύτερα σε συνθήκες ενός φιλόξενου σπιτιού , η εγκάρδια συμπόνια και η ειλικρινής Αγάπη έκαναν Θαύματα ...

Το 1903 μ.Χ. η Ρωσία Εόρτασε Τον Όσιο Σεραφείμ του Σάρωφ , ήταν Θέλημα Θεού να βρεθούν στην Μονή του Σαράτοβο η Όλγα με Τον Βασίλειο , ο οποίος από την εφηβική του ηλικία εκτιμούσε βαθιά Τον Όσιο ,

θυμόταν πάντα τα Λόγια Του Οσίου , ότι ο πραγματικός σκοπός της Χριστιανικής ζωής είναι η απόκτηση του Αγίου Πνεύματος ...

Το 1906 μ.Χ. ο Πατέρας Βαρνάβας αρρώστησε βαριά , για τελευταία φορά επισκέπτεται την
γυναικεία Μονή Ιβήρων – Βίκουν ,

την οποία Ίδρυσε ο ίδιος , Κοιμήθηκε με Ειρήνη ...

Πραγματικός φίλος για Τον Βασίλειο έγινε ο Αρχιμανδρίτης Θεοφάνης Μπιστρόε ,

ο Πνευματικός της Τσαρικής οικογένειας και μελλοντικός Αρχιεπίσκοπος Πολτάβσκι ...

Ο μελλοντικός Επίσκοπος διέκρινε αμέσως στον Βασίλειο , Τον πραγματικά Ευσεβή και ταπεινό
Ασκητή , τους συνέδεσε η αγάπη για τις επιστήμες , στον Βασίλειο πάντα άρεσε η Ιστορία ,

ο Αρχιμανδρίτης Θεοφάνης ως Καθηγητής της βιβλικής Ιστορίας , αποτελούσε για Αυτόν
ασύγκριτο συνομιλητή και Διδάσκαλο ...

Το 1905 μ.Χ. γίνεται τακτικό μέλος του φιланθρωπικού Οργανισμού της Πόλεως Γιαροσλάβλ , του
μεγαλύτερου στη Ρωσία , πολλοί γνωστοί Ιεράρχες και Εκκλησιαστικοί παράγοντες εκείνης της
εποχής ,

όπως Ο Άγιος Ιωάννης της Κρονστάνδης , υπήρξαν μέλη του Οργανισμού και Ο Θεοφιλέστατος
Τύχων , μελλοντικός Πατριάρχης της Ρωσίας , ο οποίος τότε Διηύθυνε την Καθέδρα του
Γιαροσλάβλ ...

Το 1917 μ.Χ. αρχίζει η Εποχή της δοκιμασίας για την Ρωσία , με την Ευλογία του Μητροπολίτη της
Αγίας Πετρούπολεως Βενιαμίν , καταφεύγει στην Μονή Του Αγίου Αλεξάνδρου Νέφσκυ ,

στις 13 Σεπτεμβρίου του 1920 μ.Χ. Ο Βασίλειος υποβάλλει αίτηση στη γεροντία της Λαύρας , με
Παράκληση να Τον δεχθούν στην Αδελφότητα , η απάντηση ήταν Θετική ...

Το πρώτο Διακόνημα που Του ανατέθηκε ήταν του Νεωκόρου , την ίδια περίοδο γίνεται Δόκιμη της
Μονής Νοβοντέβτσι και η σύζυγος του Όλγα ,

στις 26 Οκτωβρίου του 1920 μ.Χ. ο Επίσκοπος Βενιαμίν Ευλογεί τη Χειροθεσία των Δόκιμων
Βασιλείου και Όλγας , που ονομάζονται αντίστοιχα Βαρνάβας και Χριστίνα ...

Σε σύντομο διάστημα Ο Πατέρας Βαρνάβας γίνεται Ιεροδιάκονος , Του ζητείται να αναλάβει το
γραφείο του κοιμητηρίου , αυτή η περίοδος ήταν πολύ δύσκολη για την Λαύρα ,

η Μοναστική ζωή όχι μόνο δεν έσβηνε , αλλά βρισκόταν σε κατάσταση πρωτοφανούς Ανόδου ...

Η Μονή αποτελούσε πραγματικό κέντρο της Εκκλησιαστικής ζωής της Αγίας Πετρούπολεως , εκεί
δημιουργήθηκε ο σταθμός συλλογής χρημάτων για τους πεινασμένους , παραχωρήθηκαν χώροι της
Λαύρας στους άστεγους αναπήρους πολέμου , εύρισκαν καταφύγιο τα ορφανά ,

καθημερινά προσφερόταν φαγητό στους πτωχούς , το έργο της σιτίσεως ανατέθηκε στον Πατέρα
Βαρνάβα ...

Στις 11 Σεπτεμβρίου του 1921 μ.Χ. ο Μητροπολίτης Βενιαμίν Χειροτόνησε τον Πατέρα Βαρνάβα σε Ιερέα , γνώριζε καλά την ζωή των ανθρώπων από διαφορετικά στρώματα , κατανοούσε τις Πνευματικές τους ανάγκες και τα προβλήματα τους ,

οι ψυχές πολλών Πιστών στρέφοντας στον απλό και πράο Πατέρα , όλο και περισσότερος κόσμος πήγαινε στο κελί Του για Πνευματική καθοδήγηση και παρηγοριά ...

Μεγάλη θλίψη προκάλεσαν στον Βαρνάβα οι συλλήψεις των αγαπημένων Του φίλων και συναγωνιστών , του Αρχιμανδρίτη Βενιαμίν , του Επισκόπου Λάντοζσκι Ιννοκεντίου ,

του Επισκόπου Γιάμπουρσκι Νικολάου Γιαρουσέβιτς , των Αρχιμανδριτών Γουρίου και Λέοντος , του Ιερομονάχου Εμμανουήλ και πολλών άλλων από την Αδελφότητα της Λαύρας ...

Εκλέγεται από την Διοίκηση και την Αδελφότητα της Λαύρας Μέλος της Γεροντίας , Διορίζεται σε Διοικητική θέση στη θέση του ταμία της Λαύρας ,

Ο Βαρνάβας επεδίωκε την απομόνωση και την απαλλαγή από την φροντίδα των κοσμικών υποθέσεων , ανέλαβε το νέο Του Διακόνημα με πραότητα και υπακοή στο Θέλημα Του Θεού ...

Ετοιμάζεται εσωτερικά να αναλάβει το Διακόνημα Του Πνευματικού , το 1927 μ.Χ., γίνετε μεγαλόσχημος Μοναχός , Λαμβάνει το όνομα Σεραφείμ , προς Τιμήν Του Οσίου Σεραφείμ του Σάρωφ ,

Ο Ταπεινός Ασκητής έλεγε προς τους Πιστούς , η υπομονή σας θα εξασφαλίσει την σωτηρία της ψυχής σας , σε μας μένει μόνο να εγκαταλείψουμε τον εαυτό μας στον Θεό , να Τον Παρακαλάμε για Συγχώρεση ...

Να θυμόμαστε ότι Ο Θεός είναι Αγάπη και ελπίζουμε στο Έλεος Του , οι πολύωρες Εξομολογήσεις στο Ναό , οι συνεχείς ψύξεις , οι απίστευτα φυσικές και Πνευματικές υπερφορτώσεις , επιδείνωσαν την κατάσταση της υγείας Του Σεραφείμ ,

οι ιατροί διέγνωσαν μεσοπλευρία νευραλγία , ρευματισμό και θρομβοφλεβίτιδα των κάτω άκρων ταυτόχρονα , οι πόνοι στα κάτω άκρα έγιναν αβάσταχτοι ...

Ο Σεραφείμ δεν έλεγε σε κανέναν τίποτα για τις ασθένειες Του , συνέχιζε με απίστευτη γενναιότητα να Τελεί την Θεία Λειτουργία και το Μυστήριο της Ιεράς Εξομολογήσεως , το πρόσωπο Του Φώτιζε πάντοτε μια ηρεμία και χαρά ,

κανένας από τους αδελφούς δεν μπορούσε να φαντασθεί τον πόνο που ένιωθε , μόνο η φωνή Του κάποια στιγμή γινόταν πολύ σιγανή ...

Έφθασε η ημέρα που δεν μπορούσε να σηκωθεί από το κρεβάτι , την καινούργια Δοκιμασία , την ασθένεια την δέχθηκε με εξαιρετική ηρεμία και υπομονή ,

σαν να ήταν το επόμενο Λειτουργήμα που Του ζήτησε Ο Θεός , δεν υπήρχε ούτε μικροψυχία , ούτε δυσαρέσκεια ...

Ευχαριστώντας συνέχεια Τον Κύριο , έλεγε σε αυτούς που Τον επισκέπτονταν , Είμαι Αμαρτωλός , αξίζω περισσότερα , υπάρχουν άνθρωποι που υποφέρουν από χειρότερες ασθένειες ,

η κατάσταση της υγείας Του παρουσίαζε επιδείνωση ,

ήταν εξήντα τριών ετών , εμφανίσθηκαν η πνευμονική και καρδιακή ανεπάρκεια , οι ιατροί Τον συμβούλευσαν να μετακομίσει στην εξοχή , επιλέχθηκε η περιοχή της Βυρίτσας ...

Ο Μητροπολίτης Σεραφείμ Τσιτσάγκωφ είχε Ιατρικές γνώσεις , διάβασε το πόρισμα των Ιατρών , έδωσε την Ευλογία του για το ταξίδι ,

μετά την μετακόμιση στη Βυρίτσα Ο Σεραφείμ δεν επισκέπτεται τους Ιατρούς , για όλα υπάρχει η Βούληση Του Θεού ...

Την Δευτέρα , την Τετάρτη και την Παρασκευή δεν έτρωγε τίποτε , δεν έτρωγε καθόλου για μέρες , έπινε τσάι με λίγο ψωμί , κάθε εβδομάδα Κοινωνούσε από τους Ιερείς της περιοχής ,

στο κελί Του υπήρχαν πάντοτε τα Τίμια Δώρα και όλα τα απαραίτητα για την Θεία Κοινωνία , νιώθοντας την εσωτερική ανάγκη κοινωνούσε μόνος Του , προς Μίμηση Του Ουράνιου Διδασκάλου Του ...

Ο Γέροντας της Βυρίτσας Προσευχόταν καθημερινά στον κήπο επάνω σε πέτρα , μπροστά στην Εικόνα Του Θαυματουργού Αγίου Σεραφείμ του Σάρωφ ,

οι Προσευχές Του έφθαναν στον Κύριο , μόνο Ο Θεός γνωρίζει πόσες ανθρώπινες ψυχές έσωσε ...

Ο Χρόνος του γήινου ταξιδιού Του πλησίαζε στο Τέλος , Ο Σεραφείμ γνώριζε την στιγμή που θα περνούσε στην Αιωνιότητα ,

μία μέρα Ευλόγησε τους συγγενείς και τους φίλους Του με την Εικόνα Του Οσίου Σεραφείμ του Σάρωφ ...

Το 1949 μ.Χ. Του Φανερώθηκε η Παναγία , με το Δεξί Της Χέρι Του έδειξε τον Ουρανό , παρακάλεσε να μην Τον ενοχλήσει κανείς , εκείνη η ημέρα πέρασε με πολύ Προσευχή , την ανάγνωση του Ευαγγελίου και του ψαλτηρίου , στις δυο τα μεσάνυχτα έκανε τον σταυρό Του ψελλίζοντας την ικεσία , σώσε , Κύριε και Ελέησε όλον τον κόσμο ,

Ο Όσιος Σεραφείμ έφυγε για την Αιωνιότητα ...

Το Λαϊκό Προσκύνημα συνεχιζόταν για τρεις ημέρες , τα χέρια Του Οσίου ήταν μαλακά και ζεστά σαν να ήταν ζωντανός , κάποιοι ένιωθαν Ευωδία δίπλα στο Φέρετρο ,

την πρώτη ημέρα μετά τον Θάνατο Του Θεραπεύθηκε ένα τυφλό κοριτσάκι , η μητέρα του το πήγε κοντά στο Φέρετρο λέγοντας στο παιδί της , Φίλησε το χέρι Του Παππού και έγινε το Θαύμα